

فهرست مطالب

- فصل ۱: مرد جوان با قامتی ثروتمند مشورت می‌کند ۷
- فصل ۲: مرد جوان پاهای پیری را ملاقات می‌کند ۱۵
- فصل ۳: مرد جوان یاد می‌گیرد شانس‌ها را قاپزد و ریسک کند ۲۵
- فصل ۴: مرد جوان خود را زندانی می‌بیند ۳۵
- فصل ۵: مرد جوان یاد می‌گیرد که ایمان داشته باشد ۳۸
- فصل ۶: مرد جوان یاد می‌گیرد روی یک هدف متمرکز شود ۴۲
- فصل ۷: مرد جوان ارزش خوب داشتن پسن را درک می‌کند ۴۹
- فصل ۸: مرد جوان قدرت کلام را کشف می‌کند ۵۸
- فصل ۹: مرد جوان قلب رز را می‌بیند ۶۷
- فصل ۱۰: مرد جوان یاد می‌گیرد بر ذهن ناخود آگاه خود مسلط شود ۷۰
- فصل ۱۱: مرد جوان و استادش درباره اعداد و قواعد بحث می‌کنند ۷۶
- فصل ۱۲: مرد جوان درباره شادی و زندگی یاد می‌گیرد ۸۷
- فصل ۱۳: مرد جوان نشان دادن ملائق خود در زندگی را یاد می‌گیرد ۱۰۰

فصل ۱۴: مرد جوان رازهای باغ گل سرخ را کشف می کند. ۱۰۶

فصل ۱۵: را ۹ مرد جوان و پور مرد از یکدیگر جدا می شود. ۱۲۲

پیش گفتار

همه ما به نوعی داستان را هستیم. داستان‌های خود را به یکدیگر می‌گوییم و همگی از فلسفه‌های زیبا لذت می‌بریم چه در یک فیلم باشد چه در یک کتاب. و چه در یک وبسایت یا این که نیمه شب در گوش ما زمزمه شده باشد.

داستان‌هایی از خود راه دیگران انتقال می‌دهیم که حکایت‌های زیادی درون خود دارند. حکایت‌ها چیزهایی فوق العاده هستند زیرا همان‌طور که در لغتنامه ویتر تعریف شده‌اند، "حقیقت مفیدی را نشان می‌دهند". این کتاب کوچک نیز حکایت قدرتمندی را بازگو می‌کند که یکی از مفیدترین حقایق زندگی را نشان می‌دهد: رقاء ملی. و یک زندگی مفید و لذتبخش اگر اصول موفقیت را درک و تمرین کنیم، می‌توانیم به آن‌ها برسیم.

شاید حکایت یکی از بهترین شکل‌های بیان این حقایق باشد زیرا حکایت‌ها سادگی بچه‌گانه‌ای دارند و بنابراین می‌توانند با سادگی بچه‌گانه ذهن ناخودآگاه ما ارتباط برقرار کنند. وقتی پیغامی را به ذهن ناخودآگاه می‌رسانیم تغییرات مثبت زیادی در زندگی خود ایجاد کنیم.

اکنون این کتاب به بیش از ۳۷ ترجمه در سراسر دنیا رسیده و بیش از دو میلیون نسخه از آن فروخته شده است. نویسنده یک میلیونر نابغه است و بنابراین نمی‌توان از حکایت او چشم‌پوشی کرد.

این کتابی است که باید آن را خواند، دوباره خواند، مطالعه و تمرین کرد. کتابی است که اندیشه‌های عالی را در ذهن ایجاد می‌کند که این اندیشه‌ها می‌توانند شما را با روش‌های بسیار زیبایی به رفاه و آسایش برسانند که البته بسیاری از آن‌ها به مراتب رفاهیت‌بخش‌تر و با ارزش‌تر از ثروت‌های مادی هستند.

ملوک الف

نویسنده تجارت‌نمیر ممکن و دوره میلمونر شدن

فصل ۱

مرد جوان با خویشتندی ثروتمند مشورت می کند

زمانی، مرد جوان پاهوشی بود که می‌خواست ثروتمند شود. به دفعات در زندگی خود شکست خورده و به عقب برگشته بود و با این حال هنوز هم ستاره اقبال خود را پلور داشت.

در حالی که انتظار لیخنندی از پخت و اقبال را داشت، به عنوان دستیار برای مدیر حسابداری در یک آژانس تبلیغاتی کوچک کار می‌کرد. پولی که دریافت می‌کرد کافی نبود و بعضی مواقع حس می‌کرد که این کار او را راضی نمی‌کند. قلبش دیگر با این کار نبود.

او رویای دیگری داشت، شاید نوشتن رمانی که او را پولدار و معروف کند و برای همیشه به مشکلات مالی‌اش خاتمه دهد. اما بلندپروازی او بیشتر شبیه رویا نبود؟ آیا استعداد و تکنیک کافی برای نوشتن یک کتاب پرفروش را داشت یا قرار بود صفحات کتابش با پنبه‌خشی‌های او پر شوند؟

برای بیش از یک سال کار او بیشتر یک کلوس روزانه بود. رئیسش بیشتر صبح‌ها راه خواندن روزنامه و نوشتن یادداشت می‌گرفت و سپس سه ساعت را برای نهار صرف می‌کرد. به علاوه تصمیمش را مرتباً عوضی می‌کرد و دستورات متناقضی می‌داد.

اما مشکل فقط رئیسش نبود. همکاری‌های احاطه‌اش کرده بودند که دیگر علاقه‌ای به کاری که می‌کردند نداشتند. به نظر می‌رسید تمام پیش خود را از دست داده و دیگر در حال تسلیم شدن بود. جرئت نداشت رویای خودش

برای ترک همه چیز و تبدیل شدن به یک نویسنده راه آن‌ها بگوید. می‌دانست که آن‌ها حرفش را به عنوان یک شوخی در نظر می‌گیرند. وقتی سرکار بود اغلب احساس می‌کرد از همه دنیا جدا و در یک کشور خارجی است و نمی‌تواند با زبان آن‌ها صحبت کند.

هر دو شنبه صبح که می‌شد، تعجب می‌کرد که چطور یک هفته دیگر را در این محل تحمل خواهد کرد. نسبت به پرونده‌هایی که روی میزش تلنبار شده بودند، درخواست مشتری‌هایی که برای فروش سیگارها، ماشین‌ها و نوشابه‌های خود داد و هوار می‌کردند، کاملاً بیگانه شده بود.

شش ماه قبل تقاضای استعفای خود را نوشته و چندین بار هم سعی کرده بود با این نامه به دفتر رئیس برود اما هیچ وقت نتوانسته بود کار را تمام کند. خنده دار بود، مسلماً سه چهار سال قبل هیچ مکتبی برای این کار نمی‌کرد اما اکنون به نظر می‌رسید از کاری که می‌خواست انجام دهد می‌ترسد و احساس ناامنی دارد. چیزهایی او را عقب نگه می‌داشتند، نوعی نیرو یا شاید هم ترس؟ به نظر می‌رسید احساسی که در گذشته همیشه به او کمک می‌کردند تا چیزی که می‌خواستند راه دست ببرند، از بین رفته‌اند.

همیشه منتظر زمان موعود بود و همه جور بهانه‌ای برای خودش پیدا می‌کرد که این زمان را عقب بیندازد و کار را انجام ندهد و پیش خودش فکر می‌کرد

که آیا شانس برای موفقیت دارد؟ آیا قرار است که برای همیشه توی رویا باقی بماند؟

آیا مشکل از این بود که تا آخر عمره زیر بار قرض است؟ یا پیر شدن بود که باعث رها کردن رویاهای آینده می‌شد؟

یک روز وقتی خیلی احساس ترس کرد، به ذهنش رسید که سری به یکی از عموهایش بزند که میلیونر شده بود. شاید او می‌توانست توصیه‌هایی داشته باشد یا حتی مقداری پول به او بدهد.

عموی او فردی گرم و دوست داشتنی بود که به سرعت برای دیدن او موفقیت کرد. اما قبول نکرد که به او پولی قرض دهد و ادعا کرد که چنین کاری به هیچ وجه اخلاقی در حق او نیست.

عمویش بعد از شنیدن داستان غم انگیز و ناله‌های او، سوال کرد: "چندساله؟" مرد جوان با خجالت زمزمه کرد "سی و دو سال".

"می‌دونی که در زمانی که جان پول گتی سی و دو سال سن داشت اولین میلیون دلار خودشو به دست آورده بود؟ و وقتی من هم سن تو بودم، نیم میلیون دلار پول داشتیم؟ بنابراین چه چیزی تو رو مجبور کرده که توی این سن پول قرض بگیری؟"

"واقعا نمی دونم. مثل سنگ کار می کنم بعضی وقتها بیش از ۵۰ ساعت در هفته ..."

"واقعا فکر می کنی سخت کار کردن همون چیزیه که مردم رو پولدار می کنه؟"

"من ... این طور فکر می کنم ... یعنی این همون چیزیه که همیشه سعی داشتم باور کنم"

"در سال چقدر پول در میاری؟ ۲۵۰,۰۰۰ دلار؟"

مرد جوان پاسخ داد: "بله تقریبا".

"فکر می کنی شخصی که ۲۵۰,۰۰۰ دلار در سال در آمد داره ۱۰ برابر تو کار می کنه؟ مشخصه که نه بنابراین اگر این شخص بدون این که بیش از تو کار کنه می تونه بیش تر از ۱۰ برابر تو پول در بیاره پس باید به کار کسلان متفاوت انجام بده باید رازی داشته باشه که تو ازش بی خبری."

"باید همین طور باشه"

"خیلی خوش شلسی که حداقل این مسئله رو درک کردی. اغلب مردم حتی تا این جا هم نمی رسند. آنقدر خودشان را برای به دست آوردن زندگی مشغول می کنند که نمی توانند یک لحظه صبر کنند تا ببینند که مشکلات مالی را باید به چه شکل حل کنند. خیلی از مردم حتی یک ساعت از زمان خود را هم

صرف نمی کنند تا بفهمند چگونه باید پولدار شد و چرا نمی توانند هیچ وقت به این هدف برسند."

مرد جوان مجبور شد قبول کند که با این که جاه طلبی زیاد و رویای بزرگی برای ثروتمند شدن داشته، اما هیچ وقت زمان کافی نگذاشته تا درباره این وضعیت فکر کند. به نظر می رسید همه چیز توجه او را پرت می کرد و مانع می شد به کاری بپردازد که از بقیه موارد مهمتر بود.

عموی مرد جوان برای مدتی ساکت بود و سپس لبخندی زد و گفت: "تصمیم گرفتم بهت کمک کنم. می خواهم تو را پیش مردی بفرستم که برای ثروتمند شدن به من کمک کرد. به او میلیونر آبی می گویند. تا به حال اسمش را شنیدی؟"

مرد جوان پاسخ داد: "نه. هیچ وقت نشنیدم."

"او این نام را انتخاب کرد چون ادعا کرد که بعد از شناختن راز واقعی ثروتمند شدن ظرف یک شب میلیونر شد. ادعا می کنه که می تونه به هر کسی کمک کنه که ظرف یک شب میلیونر بشه یا حداقل روحیه یک میلیونر رو به دست بپازه."

عمو رویش را به سمت نقشه بزرگی روی دیوار کرد و یک شهر کوچک و جدا از دنیا را نشان داد.

"تا به حال اینجا بودی؟"

"نه"

"چرا استعجان نمی‌کنی؟ برو و پیدایش کن. شاید رازش را به تو هم بگوید. او در یک خانه رویایی شاید زیباترین خانه در کل شهر زندگی می‌کند. باید بدون هیچ مشکلی پیدایش کنی."

"چرا خود شما راز رو به من نمی‌گید؟ تا مجبور نیاشم سختی سفر به آن‌جا را تحمل کنم."

"ساده است چون حق این کار را ندارم. وقتی میلیونر آتی این راز را به من گفت اولین چیزی که انجام داد این بود که من را قسم داد که هیچ وقت آن را به کسی نگویم. با این حل گفت که می‌توانم مردم را پیش او بفرستم."

این حرف‌ها باعث تعجب و سردرگمی مرد جوان شده بود. مشخص بود که حس کنجکاویش بیدار شده است.

"مطمئن هستید که نمی‌توانید چیزی به من بگویید؟ هر چیزی؟"

"همین‌طور. تنها کاری که می‌توانم انجام دهم این است که توصیه اکید کنم که پیش میلیونر آتی بروی."

هموی مرد جوان یک برگه کاغذ زیبا را از کشویی در میز بلوط خود بیرون کشید، قلمی برداشت و با سرعت چند خط نوشت. سپس نامه را تا کرد. آن را درون پاکتی گذاشت و به پسران زاده خود داد.

به او گفت: "این معرفی نامه تو است و این هم آدرس میلبورن. آخرین مورد باید قبول بدی که این نامه را نخواهی. اگر بدون توجه به هشدار من این کار را انجام ندی، و بخواهی برای تو کار کنند باید و نمود کنی که آن را باز نکردی. اما کاری که انجام شده است را چگونه می‌خواهی برگردانی؟"

مرد جوان نظری درباره چیزی که همیشه درباره آن صحبت می‌کرد نداشت اما موافقت کرد. همیشه همیشه مقداری انحرافی بود و البته داشت به او لطف می‌کرد و بنابراین تصمیم گرفت که مخالفت نکند. از همیشه به گرمی تشکر کرده و آن‌جا را ترک کرد.